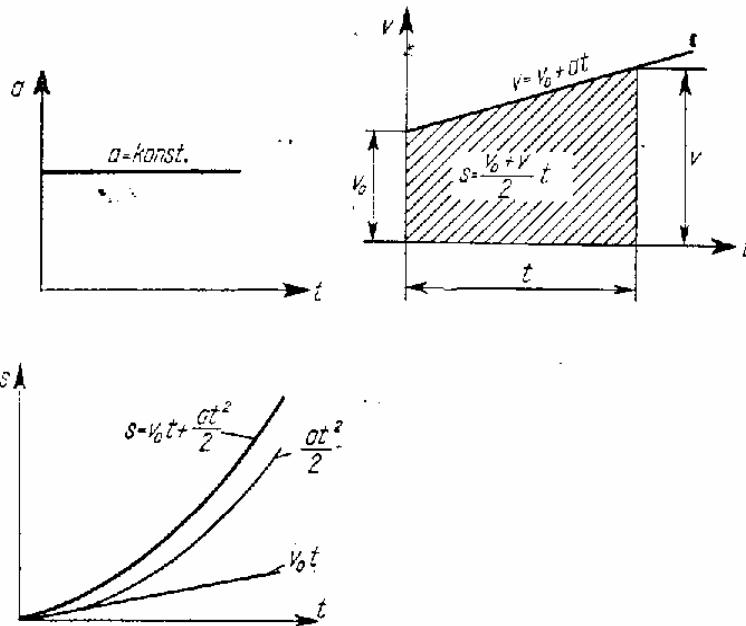

**Figyelem ! Csak belső és saját használatra !
Terjesztése és másolása TILOS !**

Egyenletesen változó mozgás: a gyorsulás állandó; vagyis a sebesség egyenlő idők alatt egyenlően változik.

s : út, v_0 : kezdősebesség; v : végsebesség, t : idő.

4. ábra. a) Gyorsulás—idő-; b) sebesség—idő-; c) út—idő-grafikon

(I) $v_0 \neq 0$:

gyorsulás

$$a = \frac{v - v_0}{t} = \frac{v^2 - v_0^2}{2s} = \text{konst.}$$

végsebesség

$$v = v_0 + at = \sqrt{v_0^2 + 2as} = \frac{2s}{t} - v_0$$

út

$$s = \frac{v + v_0}{2} t = \frac{v^2 - v_0^2}{2a} = v_0 t + \frac{at^2}{2}$$

idő

$$t = \frac{v - v_0}{a} = \frac{2s}{v + v_0}$$

(2) $v_0 = 0$:

gyorsulás

$$a = \frac{v}{t} = \frac{v^2}{2s} = \frac{2s}{t^2} = \text{konst.}$$

végsebesség

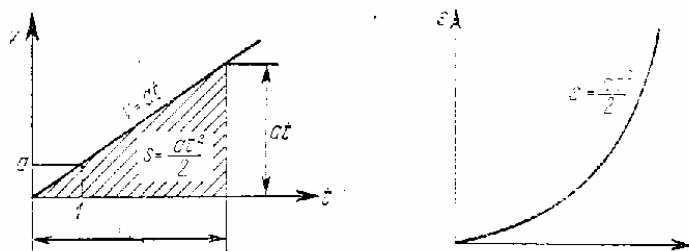
$$v = at = \sqrt{2as} = \frac{2s}{t}$$

út

$$s = \frac{vt}{2} = \frac{v^2}{2a} = \frac{at^2}{2}$$

idő

$$t = \frac{v}{a} = \frac{2s}{v} = \sqrt{\frac{2s}{a}}$$

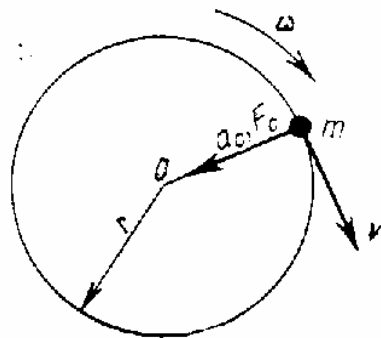

5. ábra. a) Sebesség—idő-; b) út—idő-grafikon

6. Körmozgás

Jelölések: s : út, ívhossz, t : idő, T : periódus, n : fordulatszám, α : szögelfordulás, v : kerületi sebesség, ω : szögsebesség, r : sugár, a_k : kerületi gyorsulás, β : szöggyorsulás, a_c : centripetális gyorsulás, m : tömeg, F_c : centripetális erő, F_k : kerületi erő, a : eredő gyorsulás, F : eredő erő.

(1) *Egyenletes körmozgás*: $\omega = \text{áll.}$, $a_c = \text{áll.}$, ill. $F_c = \text{áll.}$, és irányuk a forgási középpont (O) felé mutat.

8. ábra. Egyenletes körmozgás

út

$$s = vt = r\alpha = r\omega t = \frac{2r\pi}{T} t$$

szögelfordulás

$$\alpha = \frac{s}{r} = \omega t = \frac{2\pi}{T} t$$

idő

$$t = \frac{s}{v} = \frac{\alpha}{\omega} = \frac{r\alpha}{v} = \frac{\alpha T}{2\pi}$$

periódus

$$T = \frac{1}{n} = \frac{2r\pi}{v} = \frac{2\pi}{\omega}$$

fordulatszám $n = \frac{1}{T} = \frac{v}{2r\pi} = \frac{\omega}{2\pi}$

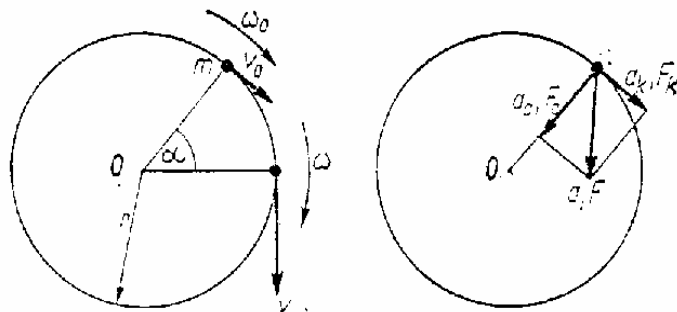
kerületi sebesség $v = \frac{s}{t} = r\omega = \frac{2r\pi}{T} = r\frac{\alpha}{t} = 2r\pi n$

szögsebesség $\omega = \frac{\alpha}{t} = \frac{v}{r} = \frac{2\pi}{T} = 2\pi n$

centripetális gyorsulás $a_c = \frac{v^2}{r} = r\omega^2 = r\left(\frac{2\pi}{T}\right)^2 = r(2\pi n)^2$

centripetális erő $F_c = \frac{mv^2}{r} = mr\omega^2 = mr\left(\frac{2\pi}{T}\right)^2 = mr(2\pi n)^2$

(2) Egyenletesen változó körmozgás: $a_c = \text{áll.}$, $a_k = \text{áll.}$, $\beta = \text{áll.}$ ($F_c = \text{áll.}$, $F_k = \text{áll.}$)

9. ábra. Egyenletesen változó körmozgás

a) $\omega_0 \neq 0$:

út $s = \frac{v_0 + v}{2} t = \frac{\omega_0 + \omega}{2} r t = \frac{\omega^2 - \omega_0^2}{2\beta} r$

ív hossz

$$\alpha = \omega_0 t + \frac{a_k}{2r} t^2 = \omega_0 t + \frac{\beta t^2}{2} = \frac{\omega_0 + \omega}{2} t$$

kerületi sebesség

$$v = r\omega = r(\omega_0 + \beta t) = \sqrt{2\beta r s + r^2 \omega_0^2}$$

szögsebesség

$$\omega = \omega_0 + \beta t$$

kerületi gyorsulás
és erő

$$a_k = \frac{\omega - \omega_0}{t} r = \beta r \quad F_k = m a_k$$

szöggyorsulás

$$\beta = \frac{\omega - \omega_0}{t} = \frac{a_k}{r}$$

eredő gyorsulás
és erő

$$a = \sqrt{a_c^2 + a_k^2} \quad F = \sqrt{F_c^2 + F_k^2}$$

b) $\omega_0 = 0$:

út

$$s = \frac{a_k t^2}{2} = \frac{\beta r t^2}{2} = r\alpha = \frac{v t}{2} = \frac{v^2}{2a_k}$$

ív hossz

$$\alpha = \frac{s}{r} = \frac{a_k t^2}{2r} = \frac{\beta t^2}{2} = \frac{v t}{2r} = \frac{v^2}{2r a_k}$$

kerületi sebesség

$$v = a_k t = \beta r t = \sqrt{2a_k s} = r\omega$$

szögsebesség

$$\omega = \frac{a_k t}{r} = \beta t$$

kerületi gyorsulás
és erő

$$a_k = \frac{v}{t} = \beta r = \frac{\omega r}{t} = \frac{2s}{t^2} = \frac{2r\alpha}{t^2} \quad F_k = m a_k$$

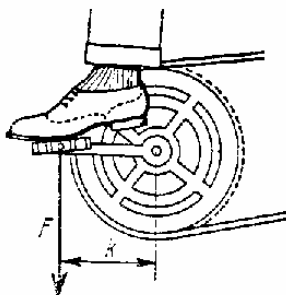
szöggyorsulás $\beta = \frac{\omega}{t} = \frac{a_k}{r}$

eredő gyorsulás és erő $a = \sqrt{a_c^2 + a_k^2} \quad F = \sqrt{F_c^2 + F_k^2}$

nyomaték $M_k = ma_k r = mr^2 \beta = \frac{mr^2 \omega}{t}$

15. Forgatónyomaték

Forgatónyomaték (M): az erő (F) és az erőkar (k) szorzata (erőkar: az erő hatásvonalának a forgástengelytől mért távolsága).

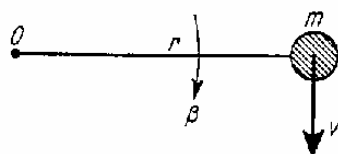
17. ábra. Forgatónyomaték

$$M = Fk \quad F = \frac{M}{k} \quad k = \frac{M}{F}$$

Mértékegysége megegyezik a munka mértékegységével. Előjele pozitív, ha az erő az óramutató járásával ellentétes irányú forgást, negatív, ha megegyező irányú forgást létesít.

16. Tehetetlenségi nyomaték

Tehetlenségi nyomaték (Θ) a test tömegeloszlásától és a forgástengely helyétől függő skaláris mennyiség, amely a forgó testnek az erővel, ill. a forgatónyomatékkal (M) szemben kifejtett tehetetlenségére jellemző.

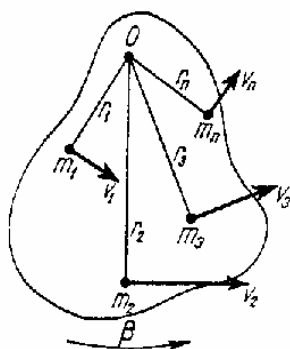

18. ábra. Tömegpont forgása

merev testre $\Theta = m_1 r_1^2 + m_2 r_2^2 + \dots + m_n r_n^2 = \Sigma m_n r_n^2$

tömegpontra $\Theta = m r^2 = \frac{M}{\beta}$

(r_n : az m_n tömegpont távolsága a forgástengelytől, β : szöggyorsulás.)

19. ábra. Merev test forgása

Mértékegységek

$$[\Theta] = 1 \text{ kgm}^2 = 10^7 \text{ gcm}^2 \approx 0,102 \text{ kpms}^2;$$

$$1 \text{ gcm}^2 = 10^{-7} \text{ kgm}^2 \approx 10^{-8} \text{ kpms}^2;$$

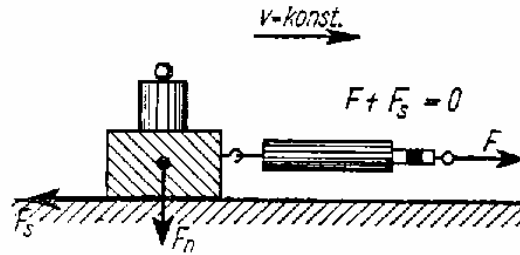
$$1 \text{ kpms}^2 \approx 9,81 \text{ kgm}^2 \approx 10^8 \text{ gcm}^2.$$

17. Nyomás

Nyomás (p): a felületre merőleges nyomóerő (F) és a felület (A) hányadosa.

$$p = \frac{F}{A} \quad F = pA \quad A = \frac{F}{p}$$

μ : csúszási súrlódási tényező az érintkező testek felületének anyagi minőségétől, simaságától, a mozgás sebességétől függ.

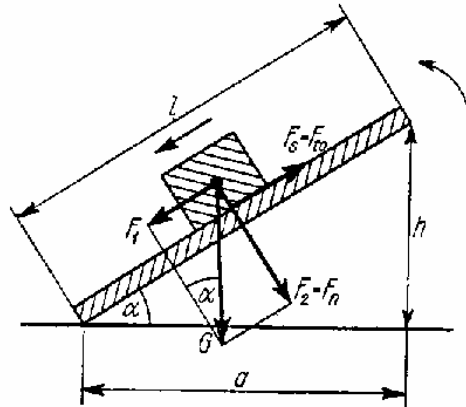

20. ábra. Csúszási súrlódás

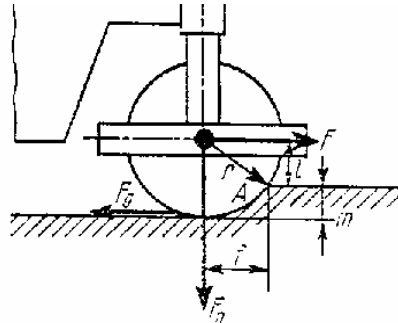
Tapadási súrlódási erő küszöbértéke (F_{t0}) — amelyen a test megindul — arányos a felületekre merőleges nyomóerővel.

$$F_{t0} = \mu_0 F_n \quad \mu_0 = \frac{F_{t0}}{F_n} \quad F_n = \frac{F_{t0}}{\mu_0}$$

(μ_0 : tapadási súrlódási tényező, α_0 : határszög);
 $\mu_0 > \mu$ ($\mu_0 = \text{tg } \alpha_0$).

21. ábra. Tapadási súrlódás

22. ábra. Gördülési ellenállás

arányos a felületre merőleges nyomóerővel (F_n) és fordítottan arányos a kerék sugarával (r) (f : a gördülő ellenállás karja, μ_g : menetellenállási tényező az érintkező felületektől függ).

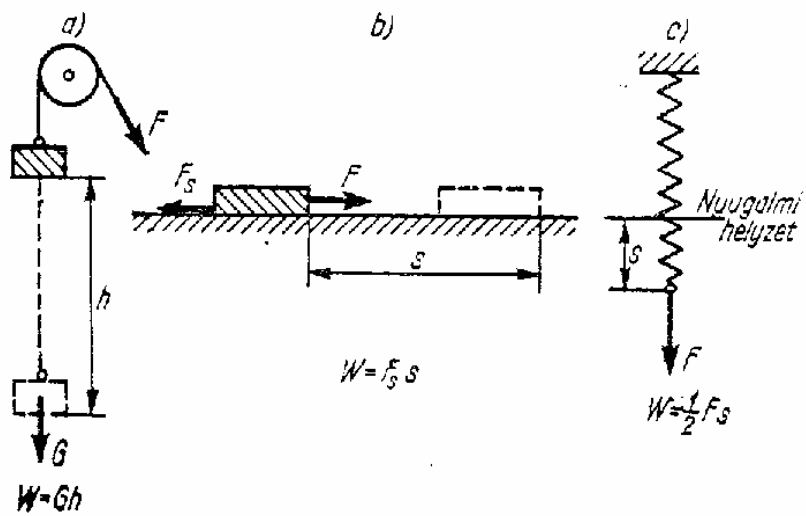
$$F_g = f \frac{F_n}{r} = \mu_g F_n \quad F_n = \frac{r}{f} F_g = \frac{F_g}{\mu_g} \quad f = \frac{F_g}{F_n} r$$

Egyenletes haladó mozgásra ($\alpha = 0^\circ$)

$$W = Fs = Fvt = Pt$$

Egyenletes forgó mozgásra

$$W = Fs = Fr\alpha = M\alpha = M\omega t = M \frac{2\pi v}{T} t = 2\pi Mnt$$

28. ábra. a) Emelési; b) súrlódási; c) feszítési munka

Nehézségi erő munkája (emelés) $W = mgh = Gh$

Súrlódási munka $W = F_s s = \mu F_n s$

Feszítési munka $W = \frac{1}{2} F s = \frac{1}{2} D s^2$

Gravitációs erő munkája $W = fmM \left(\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} \right)$

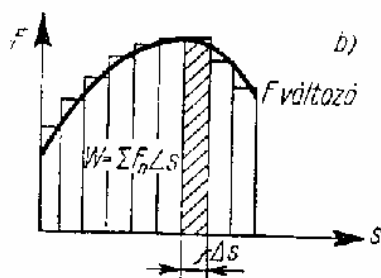
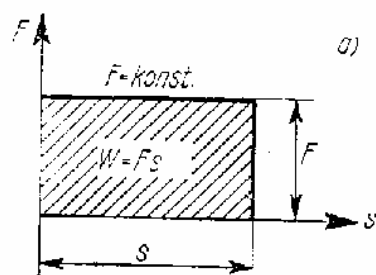
Munkatétel (gyorsítási munka)

haladó mozgásra
$$W = \frac{1}{2} m(v^2 - v_0^2)$$

forgó mozgásra
$$W = \frac{1}{2} \Theta(\omega^2 - \omega_0^2)$$

(Θ : tehetetlenségi nyomaték.)

Munkagrafikon: az erő—út-görbe alatti „terület”.

29. ábra. Munkagrafikon

2. Teljesítmény

A teljesítmény (P) a munka (W) és a munkavégzés idejének (t) hányadosa.

$$P = \frac{W}{t} \quad W = Pt \quad t = \frac{W}{P}$$

Egyenletes haladó mozgásra

$$P = \frac{W}{t} = \frac{Fs}{t} = Fv$$

Egyenletes forgó mozgásra

$$P = \frac{W}{t} = \frac{Frz}{t} = M\omega = M \frac{2\pi}{T} = 2\pi Mn$$

3. Energia

Energia: munkavégző képesség (mértékegységei megegyeznek a munka mértékegységeivel).

∴ *Helyzeti (potenciális) energia*: a test helyzetéből (felemelés, feszítés, összenyomás stb.) adódó munkavégző képesség;

a felemelt test energiája $E_h = mgh = Gh$

a kifeszített rugó energiája $E_h = \frac{1}{2} Fs = \frac{1}{2} Ds^2$

Mozgási (kinetikus) energia: a mozgó test sebességéből adódó munkavégző képesség;

haladó mozgásra $E_m = \frac{1}{2} mv^2$

körmozgásra $E_m = \frac{1}{2} mr^2\omega^2$

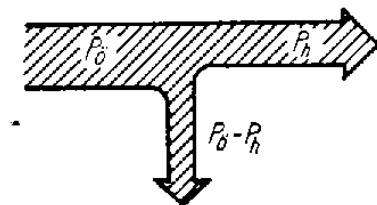
forgó mozgásra $E_m = \frac{1}{2} \Theta\omega^2 = \frac{1}{2} \Theta(2\pi n)^2$

(Θ : tehetetlenségi nyomaték).

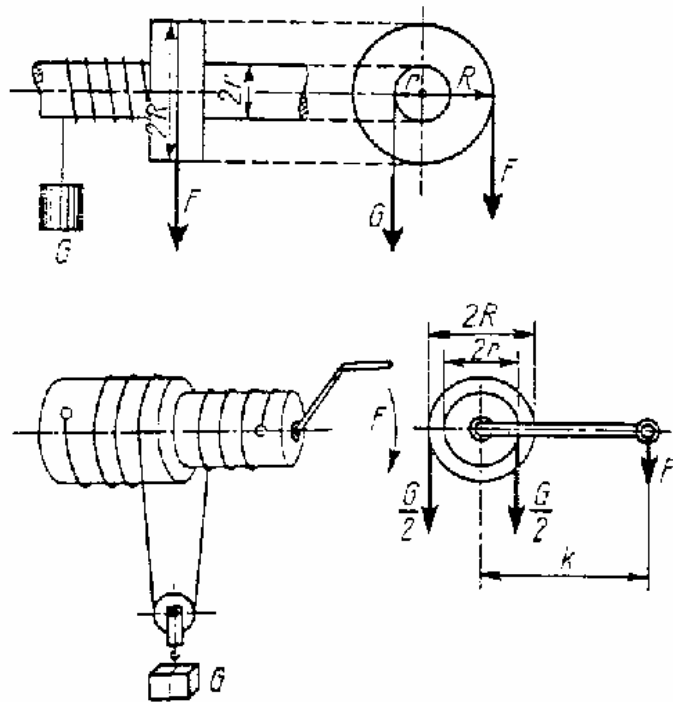
5. Mechanikai hatások

Hatásfok (η) a hasznos teljesítmény és az összes bevezetett teljesítmény hányadosa.

$$\eta = \frac{P_h}{P_\Sigma} \quad P_\Sigma = \frac{P_h}{\eta} \quad P_h = \eta P_\Sigma$$

30. ábra. A hatásfokhoz

51. ábra. a) Közönséges hengerkerék; b) differenciális-hengerkerék

4. Lejtő

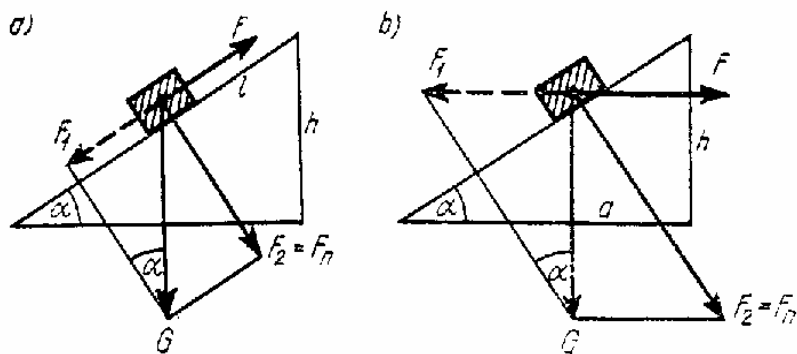
a) Súrlódás nélkül

F és l párhuzamos	F és a párhuzamos
$Fl = Gh$	$Fa = Gh$
$F = G \frac{h}{l} = G \sin \alpha$	$F = G \frac{h}{a} = G \operatorname{tg} \alpha$
$F_n = G \frac{a}{l} = G \cos \alpha$	$F = G \frac{l}{a} = \frac{G}{\cos \alpha}$

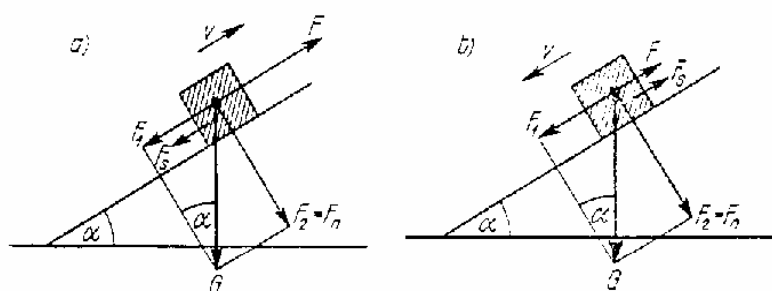
b) Súrlódással

Felfelé	Lefelé
$F = G(\sin \alpha + \mu \cos \alpha)$	$F = G(\sin \alpha - \mu \cos \alpha)$

(μ : súrlódási tényező, $\mu_0 = \operatorname{tg} \alpha_0$; α_0 : határszög)

52. ábra. a) $F \parallel l$; b) $F \parallel a$

53. ábra. a) A lejtőn felfelé; b) lefelé mozgó test erőviszonyai

A test nem csúszik le a lejtőn, ha
 $\alpha \leq \alpha_0$ ($\mu_0 = \text{tg } \alpha_0$).

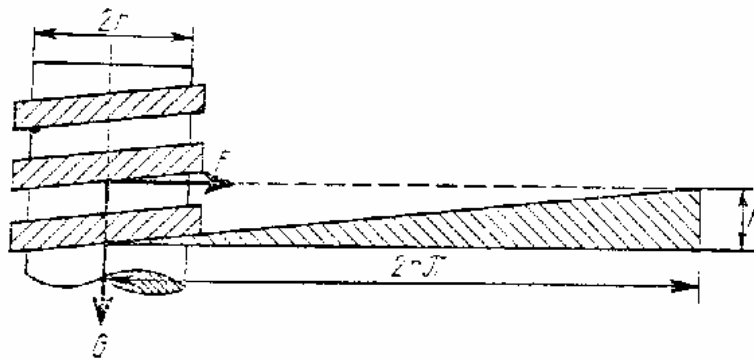
5. Csavar

a) Súrlódás nélkül

$$2r\pi F = Gh \quad F = G \frac{h}{2r\pi} = G \text{tg } \alpha \quad m = \frac{2r\pi}{h}$$

b) Súrlódással

$$F = G \text{tg } (\alpha \pm \alpha_0) \quad (\mu_0 = \text{tg } \alpha_0)$$

54. ábra. Csavar

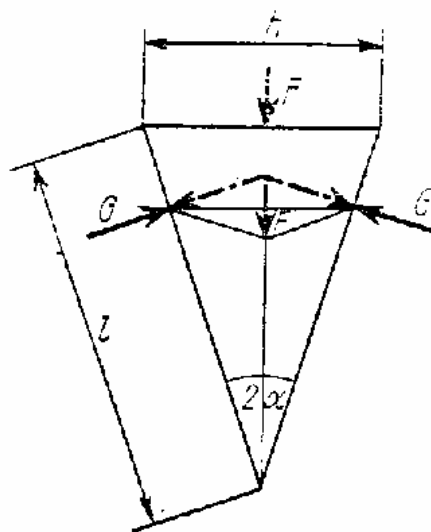
6. Ék

a) Súrlódás nélkül

$$Fl = Gh \quad F = G \frac{h}{l} = 2G \sin \alpha \quad m = \frac{l}{h}$$

b) Súrlódással

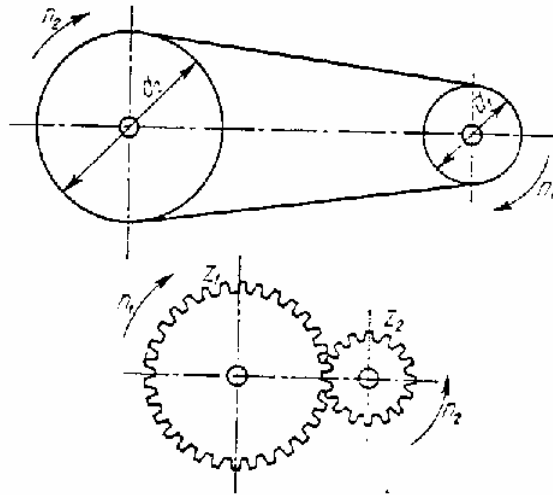
$$F = 2G(\sin \alpha + \mu \cos \alpha)$$

55. ábra. Ék

7. Szijs-, fogaskerék-áttétel

Szijs- vagy fogaskerék-áttétellel forgó mozgás vihető át egyik tengelyről a másikra tetszőleges fordulatszámmal és forgási iránnyal.

56. ábra. Szijs- és fogaskerék-áttétel

a) Egyszeres áttétellel

szijszájtás

$$\begin{aligned} d_1 n_1 &= d_2 n_2 \\ m &= \frac{n_2}{n_1} = \frac{d_1}{d_2} \end{aligned}$$

(n : fordulatszám, m : áttétel)

fogaskerékhajtás

$$m = \frac{n_2}{n_1} = \frac{Z_1}{Z_2}$$

(Z : fogsám)

b) Többszörös áttétellel

$$d_1 n_1 = d_2 n_2$$

$$d_3 n_3 = d_4 n_4$$

5. Kapacitás, kondenzátorok

A vezető U feszültsége arányos a Q töltéssel.

$$Q = CU \quad U = \frac{Q}{C} \quad C = \frac{Q}{U}$$

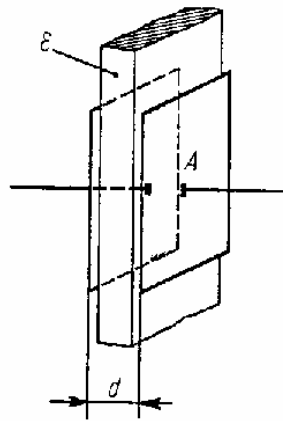
C : kapacitás, a vezető méreteitől, alakjától függő állandó.

Mértékegysége a *farad* (F):

$$[C] = \frac{C}{V} = \frac{As}{V} = F.$$

1 F annak a vezetőnek a kapacitása, amelyen 1 C töltés 1 V feszültséget létesít.

Kondenzátor: két, egymástól szigetelőanyaggal elválasztott fémlemez. Lemezes (sík) kondenzátor kapacitása

137. ábra. Síkkondenzátor

a szemben álló lemezek (fegyverzetek) felületével (A) egyenesen, azok távolságával (d) fordítottan arányos.

$$C = \varepsilon \frac{A}{d} \quad (\varepsilon = \varepsilon_0 \varepsilon_r).$$

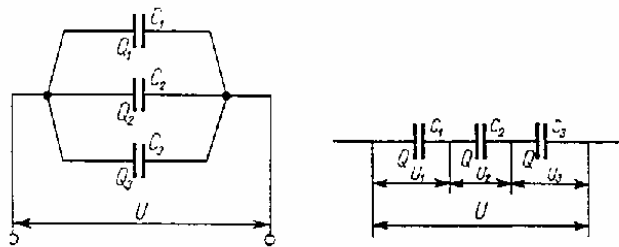
Kondenzátor energiája

$$W = \frac{1}{2} UQ = \frac{1}{2} CU^2 = \frac{1}{2} \frac{Q^2}{C}$$

ill.

$$U = \frac{2W}{Q} = \sqrt{\frac{2W}{C}} \quad Q = \frac{2W}{U} = \sqrt{2WC}$$

$$C = \frac{2W}{U^2} = \frac{Q^2}{2W}$$

138. ábra. Kondenzátorok a) párhuzamos; b) soros kapcsolása

Kondenzátorok kapcsolása

Párhuzamos kapcsolás

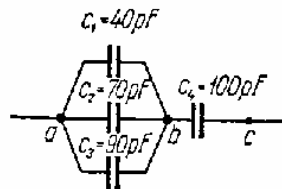
$$C_p = C_1 + C_2 + \dots + C_n = \sum C_n$$

Soros kapcsolás

$$C_s = \frac{1}{\frac{1}{C_1} + \frac{1}{C_2} + \dots + \frac{1}{C_n}} = \frac{1}{\sum \frac{1}{C_n}}$$

Két, sorosan kapcsolt kondenzátor

$$C_s = \frac{C_1 C_2}{C_1 + C_2}$$

139. ábra. A példához

Példa. Határozzuk meg a 139. ábrán vázolt kondenzátor-kapcsolás eredő kapacitását.

$$C_{ab} = C_1 + C_2 + C_3 = 200 \text{ pF};$$

$$C = \frac{C_{ab} C_4}{C_{ab} + C_4} = \frac{200 \cdot 100}{300} \text{ pF} = 66,7 \text{ pF}.$$

B) Elektromos áram vezetőkben

1. Áramkör, áramerősség

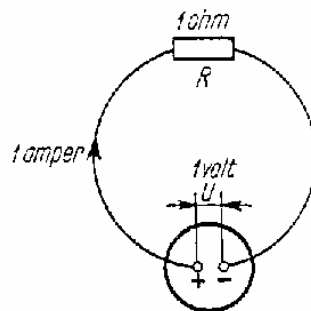
Elektromos áram: a töltéshordozók mozgása feszültség hatására.

Áramkör: feszültséget létesítő áramforrásból, fogyasztóból és összekötő vezetőkkel álló zárt rendszer.

2. Ohm törvénye. Ellenállás

Az áramerősség (I) a feszültséggel (U) egyenesen, az ellenállással (R) fordítottan arányos.

$$I = \frac{U}{R} \quad R = \frac{U}{I} \quad U = IR$$

141. ábra. Ohm törvénye

Elektromos ellenállás (R), a vezető anyagi minőségétől, méreteitől és hőmérsékletétől függ. Mértékegysége az ohm (jele: Ω):

$$[R] = 1 \Omega = 1 \text{ V/A.}$$

1 Ω ellenállású a vezető, ha 1 A erősségű áram a sarkain 1 V feszültséget létesít.

1 Ω ellenállású az 1,063 m hosszú, 1 mm² keresztmet-szetű, 0 °C hőmérsékletű higanyszál.

Elektromos vezetés (G): az ellenállás reciproka.

$$G = 1/R$$

R_0 és $\Delta t = t - t_0$ hőmérséklet-változás esetén R , akkor az ellenállás változása

$$\Delta R = R - R_0 = \beta R_0 \Delta t \quad \beta = \frac{\Delta R}{R_0 \Delta t} \quad \Delta t = \frac{\Delta R}{\beta R_0}$$

$$R = R_0(1 + \beta \Delta t)$$

β : hőmérsékleti tényező, a vezető anyagi minőségétől függ. Megadja a viszonylagos ellenállás-változást 1°C hőmérséklet-változás esetén. Mértékegysége: $[\beta] = 1/^\circ\text{C}$.

3. Az áramforrás feszültsége

Elektromotoros feszültség (elektromotoros erő: E) az áramforrásban az egységnyi töltés szétválasztásához szükséges munka (energia). Hatására az áramforrás sarkain ellentétes előjelű töltések gyűlnek össze.

Üresjárási feszültség (U_0) a töltések szétválasztásakor keletkezik és az elektromotoros feszültséggel ellentétes irányban hat: $U_0 = -E$. Az elektromotoros feszültség a töltések szétválasztásának oka, az üresjárási feszültség a következménye.

Ohm törvénye zárt áramkörre.

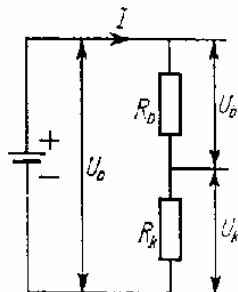
$$U_0 = U_k + U_b = IR_k + IR_b = I(R_k + R_b)$$

$$U_k = U_0 - IR_b = U_0 \left(1 - \frac{R_b}{R_k + R_b} \right) = U_0 \frac{R_k}{R_k + R_b}$$

$$U_b = U_0 - IR_k = U_0 \left(1 - \frac{R_k}{R_k + R_b} \right) = U_0 \frac{R_b}{R_k + R_b}$$

$$I_r = \frac{U_0}{R_b} \quad U_k \approx 0.$$

[U_0 : az áramforrás üresjárási feszültsége, R_b : belső ellenállása, R_k : külső ellenállás, U_b : belső feszültség, U_k : kapcsolófeszültség, I : áramerősség, I_r : rövidzárási áram ($R_k \approx 0$).]

142. ábra. $U_0 = U_k + U_b$

Példa. Kapcsoljunk egy áramforrás sarkai közé $R_1 = 3,2 \Omega$, majd $R_2 = 11,2 \Omega$ külső ellenállást. Az áramerősségek: $I_1 = 1,5 \text{ A}$. ill. $I_2 = 0,5 \text{ A}$. Mekkora az áramforrás belső ellenállása és üresjárási feszültsége?

$$U_0 = I_1(R_1 + R_b) = I_2(R_2 + R_b).$$

A belső ellenállás:

$$R_b = \frac{I_2 R_2 - I_1 R_1}{I_1 - I_2} = \frac{0,5 \cdot 11,2 - 1,5 \cdot 3,2}{1} \Omega = 0,8 \Omega.$$

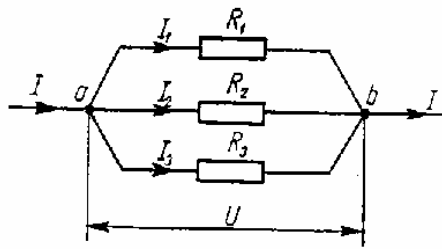
Az üresjárási feszültség:

$$U_0 = I_1(R_1 + R_b) = 1,5 \text{ A} \cdot 4 \Omega = 6 \text{ V}.$$

4. Kirchhoff törvényei

I. törvény. Áramelágazás esetén a mellékágakban mért áramerősségek összege egyenlő a főágban mért áramerősséggel.

$$I = I_1 + I_2 + I_3 \quad (I = \sum I_n)$$

143. ábra. Kirchhoff I. törvényéhez

Ha az elágazási pontba (csomópontba) folyó áramerősségeket pozitívnak, az elfolyó áramerősséget negatívnak vesszük, akkor bármely elágazási pontban (csomópontban) az áramerősségek algebrai összege zérus.

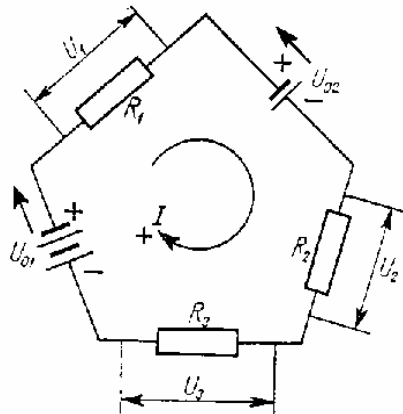
$$\Sigma I_n = 0$$

II. törvény. Zárt áramkörben az üresjárású feszültségek összege egyenlő az ellenállásokon mért feszültségek összegével.

$$\Sigma U_0 = \Sigma I_n R_n$$

Ha nincs áramforrás ($\Sigma U_0 = 0$)

$$U_1 + U_2 + \dots = 0 \quad (\Sigma I_n R_n = 0)$$

144. ábra. Kirchhoff II. törvényéhez

Ezekből:

$$I_1 = \frac{U_{01}(R_k + R_{b2}) + U_{02}R_k}{R_k(R_{b1} + R_{b2}) + R_{b1}R_{b2}} = 9,25 \text{ A};$$

$$I_2 = \frac{U_{02}(R_k + R_{b1}) + U_{01}R_k}{R_k(R_{b1} + R_{b2}) + R_{b1}R_{b2}} = 9,5 \text{ A};$$

$$I = \frac{U_{02}R_{b1} - U_{01}R_{b2}}{R_k(R_{b1} + R_{b2}) + R_{b1}R_{b2}} = 0,25 \text{ A};$$

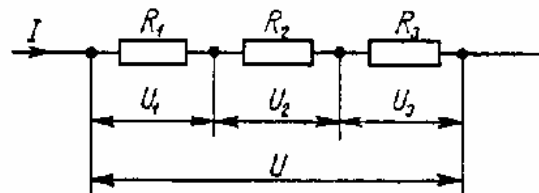
b) A kapocsfeszültség:

$$U_k = IR_k = \frac{(U_{02}R_{b1} - U_{01}R_{b2})R_k}{R_k(R_{b1} + R_{b2}) + R_{b1}R_{b2}} = 2,5 \text{ V}.$$

5. Ellenállások kapcsolása

Soros kapcsolás

$$R_s = R_1 + R_2 + R_3 + \dots = \sum R_n$$

147. ábra. Soros kapcsolás

Párhuzamos kapcsolás

$$R_p = \frac{1}{\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3} + \dots} = \frac{1}{\sum \frac{1}{R_n}}$$

6. Csillag-háromszög átalakítás

Adott R_1, R_2, R_3 .

$$r_1 = \frac{1}{R_1} (R_1 R_2 + R_1 R_3 + R_2 R_3) =$$

$$= R_2 + R_3 + \frac{R_2 R_3}{R_1} = R_2 R_3 \sum \frac{1}{R_n}$$

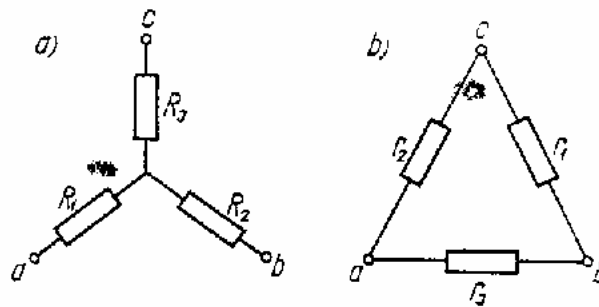
$$r_2 = \frac{1}{R_2} (R_1 R_2 + R_1 R_3 + R_2 R_3) =$$

$$= R_1 + R_3 + \frac{R_1 R_3}{R_2} = R_1 R_3 \sum \frac{1}{R_n}$$

$$r_3 = \frac{1}{R_3} (R_1 R_2 + R_1 R_3 + R_2 R_3) =$$

$$= R_1 + R_2 + \frac{R_1 R_2}{R_3} = R_1 R_2 \sum \frac{1}{R_n}$$

$$\left(\sum \frac{1}{R_n} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3} \right).$$

148. ábra. Csillag-háromszög átalakítás

Ha $R_1 = R_2 = R_3 = R$, akkor

$$r_1 = r_2 = r_3 = r = 3R.$$

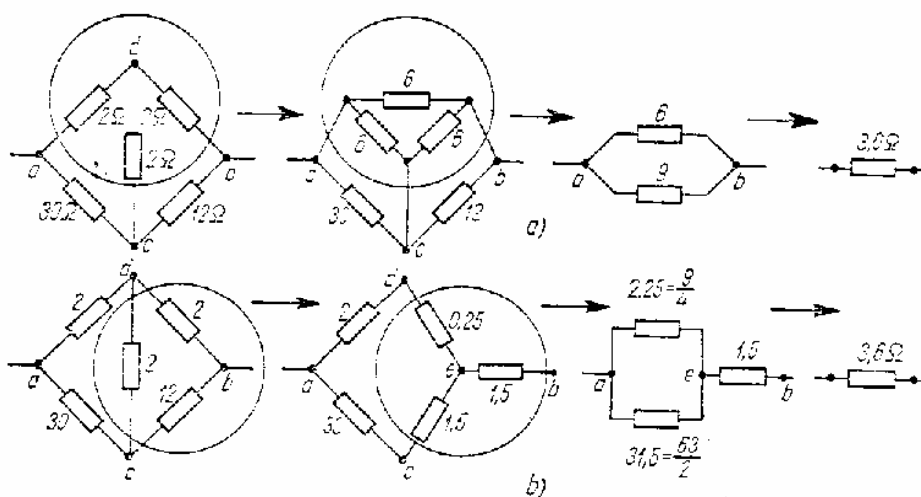
Adott r_1, r_2, r_3 .

$R_1 = \frac{r_2 r_3}{\sum r_n}$	$R_2 = \frac{r_1 r_3}{\sum r_n}$	$R_3 = \frac{r_1 r_2}{\sum r_n}$
----------------------------------	----------------------------------	----------------------------------

$(\sum r_n = r_1 + r_2 + r_3)$

Ha $r_1 = r_2 = r_3 = r$, akkor

$R_1 = R_2 = R_3 = R = r/3$.

149. ábra. A példához

Példa. Határozzuk meg a 149a) ábrán látható ellenállás-rendszer eredő ellenállását.

Az a, b, c és d csillag (közép-) pontok közötti ellenállásokat háromszöggé alakítjuk:

$r = 3R = 6 \Omega,$

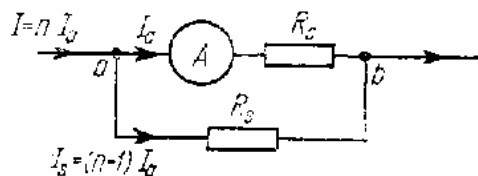
$R_{ac} = \frac{30 \cdot 6}{36} \Omega = 5 \Omega, \quad R_{bc} = \frac{12 \cdot 6}{18} \Omega = 4 \Omega.$

8. Műszerek kapcsolása

Az áramerősséget kis ellenállású, sorosan kapcsolt *ampermérővel* mérik.

R_s sönt esetén ($I = nI_a$)

$$\begin{aligned} I_a R_a &= I_s R_s = (n-1) I_a R_s \\ R_s &= R_a \frac{I_a}{I_s} = \frac{R_a}{n-1} \end{aligned}$$

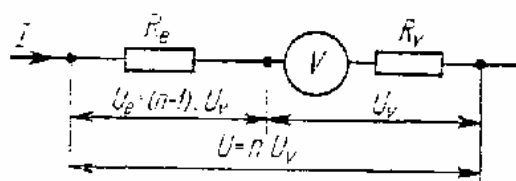

153. ábra. Söntölés

A feszültséget nagy ellenállású párhuzamosan kapcsolt *voltmérővel* mérik.

R_e előtét-ellenállás esetén ($U = nU_v$)

$$R_e = R_v \frac{U_e}{U_v} = (n-1) R_v$$

154. ábra. Előtét-ellenállás

9. Elektromos teljesítmény, munka, hő

Teljesítmény

$$P = UI = I^2R = \frac{U^2}{R} \quad (W = VA)$$

$$U = \frac{P}{I} = \sqrt{PR} \quad I = \frac{P}{U} = \sqrt{P/R}$$

Munka

$$W = Pt = UI t = I^2Rt = \frac{U^2}{R} t \quad (J = Ws = VAs)$$

$$U = \frac{W}{It} = \sqrt{WR/t} \quad I = \frac{W}{Ut} = \sqrt{W/Rt}$$

Példa. Egy elektromos fűtőberendezés ellenállása 45Ω , 220 V feszültségen mennyi a teljesítménye és 4 h (óra) alatt a fogyasztása?

$$P = \frac{U^2}{R} = \frac{220^2}{45} \text{ W} = 1,076 \text{ kW};$$

$$W = Pt = 1,076 \cdot 4 \text{ kWh} = 4,3 \text{ kWh} \approx 1,54 \cdot 10^7 \text{ J.}$$

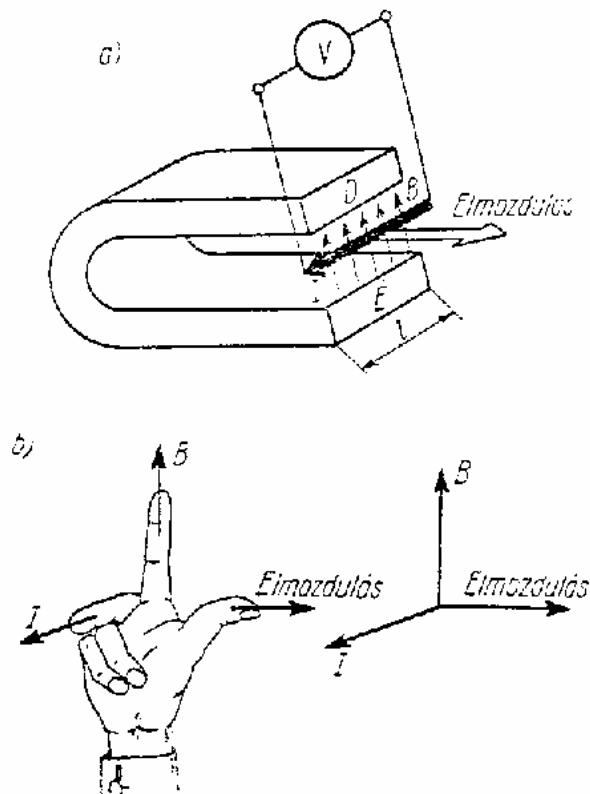
Elektromos áram hőhatása (Joule—Lenz-törvény).

$$Q = \frac{1}{A} W = \frac{1}{A} UI t = \frac{1}{A} \frac{U^2}{R} t = \frac{1}{A} I^2 R t \quad W = AQ$$

(Q : hőmennyiség, W : munka, U : feszültség, I : áramerősség, t : idő, R : ellenállás, A : hőegyenérték.)

3. Elektromágneses indukció

A vezetőben feszültség indukálódik, ha az mágneses indukcióvonalakat metsz (mozgási indukció).

180. ábra. Mozgási indukció

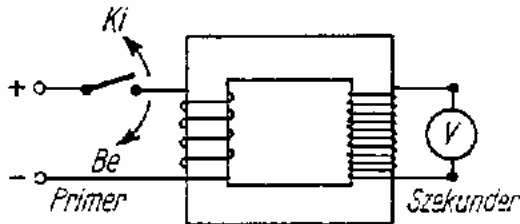
Jobbkéz-szabály. Ha jobb kezünk három ujját egymásra merőlegesen kifeszítjük, akkor a hüvelykujj a vezető mozgási irányát, a mutatóujj a mágneses erővonalak irányát, a középső ujj az indukált feszültség (áram) irányát jelzi.

Neumann-törvény. Az indukált feszültség (U) egyenesen arányos a mágneses indukcióval (B), a vezető hosszával (l) és a vezetőknek az indukcióvonalakra merőleges mozgási sebességével (v).

$$U = Blv$$

Faraday-törvény. A vezetőben feszültség (U) indukálódik, ha a vezető által körülzárt mágneses fluxus ($\Delta\Phi$) megváltozik (nyugalmi indukció: pl. a primer kört be- vagy kikapcsoljuk).

$$U = \frac{\Delta\Phi}{\Delta t}$$

181. ábra. Nyugalmi indukció

N menetszámú tekercs esetén

$$U = N \frac{\Delta\Phi}{\Delta t}$$

Az indukált feszültség egyenesen arányos a vezető által körülzárt területen 1 s alatt végbemenő fluxusváltozással.

Lenz-törvény. Az indukált áram olyan irányú, hogy mágneses hatásával akadályozza az indukciót létesítő mozgást, változást.

4. Önindukció

Ha a tekercsben (vezetőben) folyó áram erőssége megváltozik, önmagában a tekercsben indukálódik feszültség (U_L).

$$U_L = L \frac{\Delta I}{\Delta t}$$

Az önindukciós feszültség egyenesen arányos az áramerősség 1 s alatti változásával. L : önindukciós tényező, a tekercs (vezető) méreteitől, alakjától és a mágneses permeabilitástól függ. Mértékegysége a *henry* (H):

$$[L] = 1\text{H} = 1\text{Vs/A.}$$

1 H annak a tekercsnek (vezetőnek) az önindukciós tényezője, amelyben 1 s alatt 1 A egyenletes áramerősség változás 1 V feszültséget indukál.

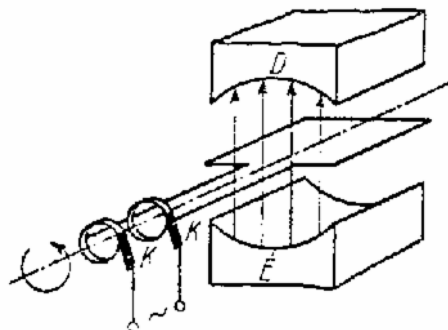
A tekercs energiája

$$W = \frac{1}{2} LI^2$$

G) Váltakozóáramok

1. Váltakozóáram

Homogén mágneses térben egyenletesen forgó vezetőben az indukált feszültség (ill. ohmos terheléskor az áramerősség) az idő szinuszával arányos.

Feszültség
(pillanatnyi érték)

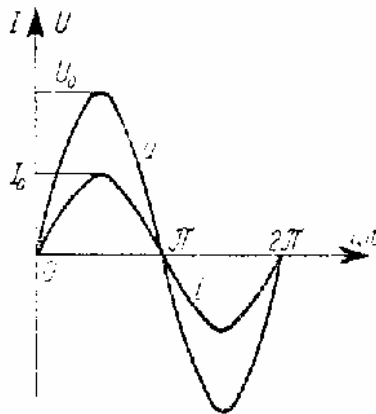
$$u = U_0 \sin \omega t$$

Áramerősség
(pillanatnyi érték)

$$i = I_0 \sin \omega t$$

$$\left(\omega = \frac{2\pi}{T} = 2\pi f \right)$$

(U_0 : max. feszültség-érték, I_0 : max. áramerősség-érték,
 ω : körfrekvencia, T : periódus, f : frekvencia.)

183. ábra. Váltakozóáram

Effektív érték. A váltakozóáram effektív értéke annak az egyenáramnak az értékét adja, amelynek teljesítménye megegyezik a váltakozóáram teljesítményével.

$$U_{\text{eff}} = U = \frac{U_0}{\sqrt{2}} = 0,707 U_0 \quad \left| \quad I_{\text{eff}} = I = \frac{I_0}{\sqrt{2}} = 0,707 I_0 \right.$$

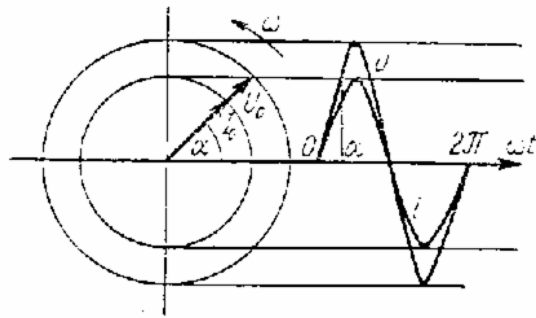
2. Ellenállások a váltakozóáramú körben

Ohmos ellenállás

$$u = U_0 \sin \omega t;$$

$$i = I_0 \sin \omega t \quad (I_0 = U_0/R);$$

az áramerősség és a feszültség fázisban van ($\varphi = 0$).

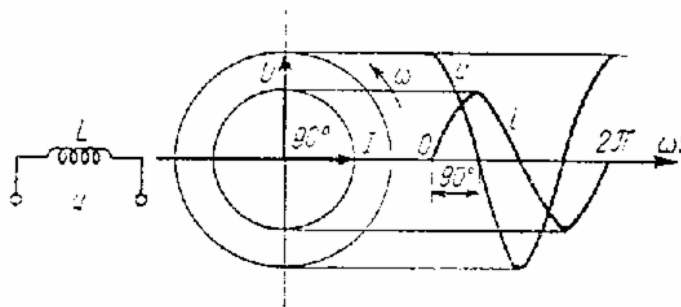

184. ábra. u és i görbe

Induktív ellenállás

$$X_L = \omega L = 2\pi f L$$

(L : önindukciós tényező). A fáziskésés szöge $\varphi \approx 90^\circ$; i késik u -hoz képest.

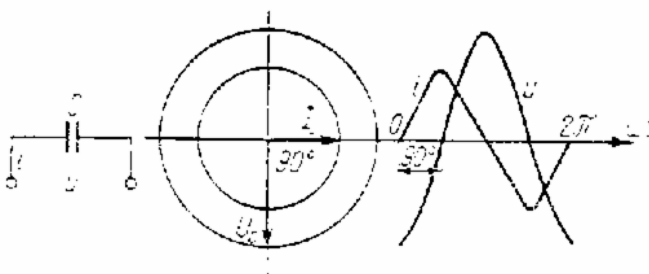

185. ábra. Induktív ellenállás

Kapacitív ellenállás

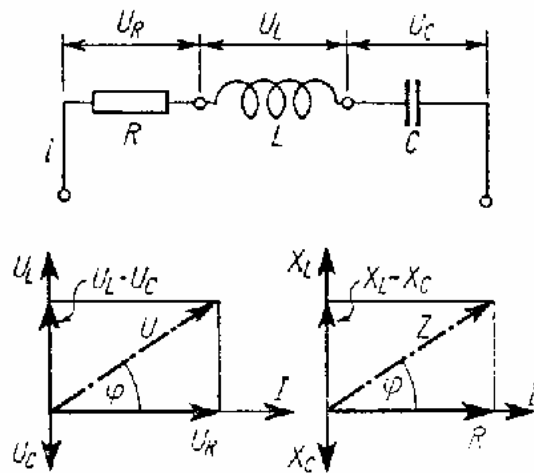
$$X_C = \frac{1}{\omega C} = \frac{1}{2\pi f C}$$

(C : kapacitás). A fáziskésés szöge $\varphi \approx 90^\circ$; i siet u -hoz képest.

186. ábra. Kapacitív ellenállás

3. Soros R, L, C kör

187. ábra. Soros R, L, C

Feszültség

$$U = \sqrt{U_R^2 + (U_L - U_C)^2} = I \sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2} = IZ$$

látszólagos ellenállás

$$Z = \sqrt{R^2 + (X_L - X_C)^2}$$

fázisszög

$$\operatorname{tg} \varphi = \frac{X_L - X_C}{R} = \frac{\omega L - \frac{1}{\omega C}}{R}$$

Ha $X_L > X_C$, akkor $\varphi > 0$; ha $X_L < X_C$, akkor $\varphi < 0$.

Ha $X_C = 0$ ($C = \infty$; $U_C = 0$)

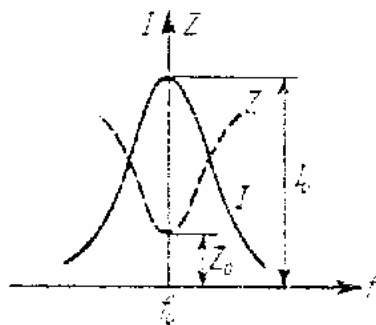
$$U = \sqrt{U_R^2 + U_L^2} = I \sqrt{R^2 + X_L^2} = IZ$$

$$Z = \sqrt{R^2 + X_L^2} \quad \operatorname{tg} \varphi = \frac{X_L}{R} = \frac{\omega L}{R}$$

Ha $X_L = 0$ ($U_L = 0$)

$$U = \sqrt{U_R^2 + U_C^2} = I \sqrt{R^2 + X_C^2} = IZ$$

$$Z = \sqrt{R^2 + X_C^2} \quad \text{tg } \varphi = \frac{X_C}{R} = \frac{1}{R\omega C}$$

188. ábra. Feszültségi (soros) rezonancia

Feszültségi (soros) rezonancia. Ha $X_L = X_C$ és $R \neq 0$
($U_L = U_C$)

$$U = U_p \quad Z = R \quad \varphi = 0$$

Feszültségi rezonancia esetén a látszólagos ellenállás az ohmos ellenállással egyenlő és az áramerősség értéke a legnagyobb.

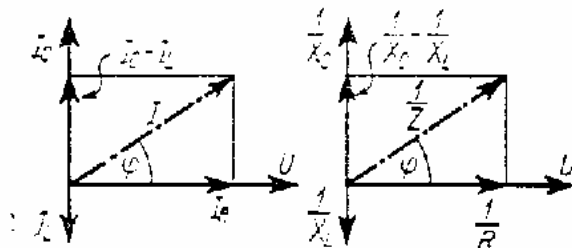
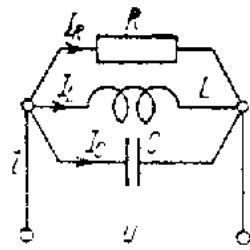
Rezonáns frekvencia

$$f_0 = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}}$$

rezgésidő (Thomson-képlet)

$$T_0 = 2\pi\sqrt{LC}$$

4. Párhuzamos R , L , C kör

189. ábra. Párhuzamos R , L , C

Áramerősség

$$I = \sqrt{I_R^2 + (I_C - I_L)^2} = U \sqrt{\frac{1}{R^2} + \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L}\right)^2}$$

látszólagos vezeték

$$\frac{1}{Z} = \sqrt{\frac{1}{R^2} + \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L}\right)^2}$$

fázisszög

$$\operatorname{tg} \varphi = \frac{\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L}}{\frac{1}{R}} = R \left(\frac{1}{X_C} - \frac{1}{X_L} \right) = R \left(\omega C - \frac{1}{\omega L} \right)$$

Ha $X_C < X_L$, akkor $\varphi > 0$; ha $X_C > X_L$, akkor $\varphi < 0$.

Ha $C = \infty$ ($I_C = 0$)

$$I = \sqrt{I_R^2 + I_L^2} = U \sqrt{\frac{1}{R^2} + \frac{1}{X_C^2}} = \frac{U}{Z}$$
$$\frac{1}{Z} = \sqrt{\frac{1}{R^2} + \frac{1}{X_L^2}} \quad \text{tg } \varphi = -\frac{R}{X_L} = -\frac{R}{\omega L}$$

($\varphi < 0$)

Ha $L = 0$ ($I_L = 0$)

$$I = \sqrt{I_R^2 + I_C^2} = U \sqrt{\frac{1}{R^2} + \frac{1}{X_C^2}} = \frac{U}{Z}$$
$$\frac{1}{Z} = \sqrt{\frac{1}{R^2} + \frac{1}{X_C^2}} \quad \text{tg } \varphi = \frac{R}{X_C} = R\omega C$$

($\varphi > 0$)

Áramrezonancia.

Ha $X_C = X_L$, akkor $\varphi = 0$ ($I_C = I_L$)

$$I = I_R = \frac{U}{R} \quad Z_0 = R$$

az ellenállás a legnagyobb, az áramerősség a legkisebb (áramrezonancia; párhuzamos-rezonancia).

Rezonáns frekvencia

$$f_0 = \frac{1}{2\pi\sqrt{LC}}$$

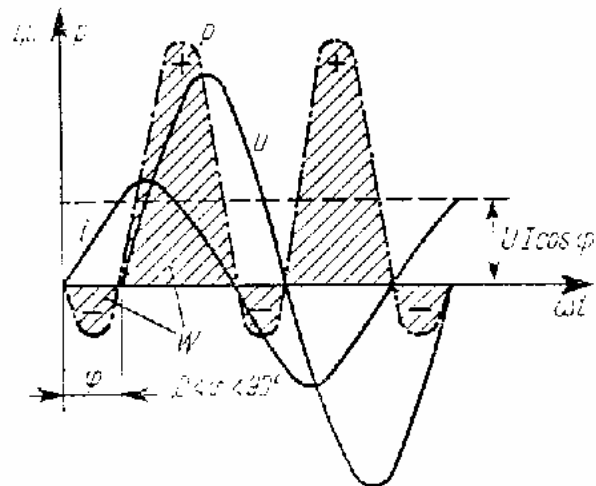
rezgésidő

$$T_0 = 2\pi\sqrt{LC}$$

5. A váltakozóáram teljesítménye

$$u = U_0 \sin \omega t = U\sqrt{2} \sin \omega t;$$

$$i = I_0 \sin (\omega t - \varphi) = I\sqrt{2} \sin (\omega t - \varphi).$$

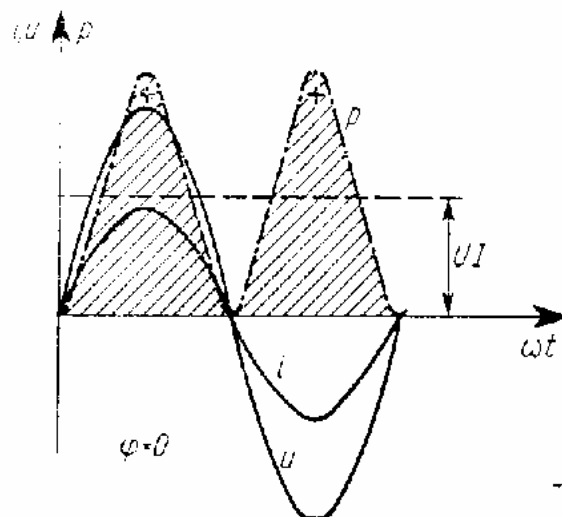
190. ábra. u , i , p görbe ($0 < \varphi < 90^\circ$)

Pillanatnyi teljesítmény ($0 < \varphi < 90^\circ$)

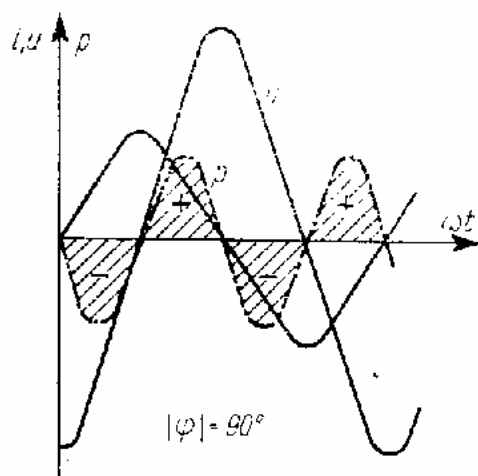
$$p = ui = UI[\cos \varphi - \cos (2\omega t - \varphi)]$$

ha $\varphi = 0^\circ$

$$p = UI(1 - \cos 2\omega t)$$

191. ábra. $\varphi = 0$

192. ábra. $|\varphi| = 90^\circ$

ha $|\varphi| = 90^\circ$

$$p = -UI \sin 2\omega t.$$

Hatásos teljesítmény (középérték)

$$\boxed{P_h = UI_h = UI \cos \varphi} \quad (I_h = I \cos \varphi) \quad [P_h] = \text{W};$$

meddő (reaktív) teljesítmény

$$\boxed{P_m = UI_m = UI \sin \varphi} \quad (I_m = I \sin \varphi) \quad [P_m] = \text{VAr};$$

látszólagos teljesítmény

$$\boxed{P_1 = UI = \sqrt{P_h^2 + P_m^2}} \quad [P_1] = \text{VA}.$$

6. A váltakozóáram munkája

Munka

$$\boxed{W = UIt \cos \varphi}$$

Teljesítménytényező

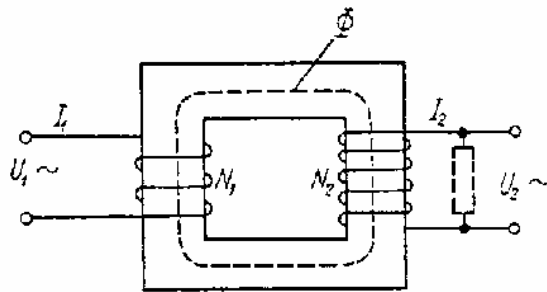
$$\boxed{\cos \varphi = \frac{P_h}{P} = \frac{P_h}{UI} = \frac{W_h}{W} = \frac{W_h}{UIt}}$$

Transzformátorok

Alapegyenlet (terheletlen transzformátorra)

$$U_2 : U_1 = N_2 : N_1 = m$$

(N_1, N_2 : menetszám, m : áttétel.)

193. ábra. Transzformátor

A feszültségek a menetszámokkal arányosak.

$$U_1 I_1 = U_2 I_2$$
$$U_1 : U_2 = I_2 : I_1 = 1/m$$

Az áramerősségek a feszültségekkel fordítottan arányosak (a veszteségeket elhanyagolva).

Ha $N_2 > N_1$, akkor nagyobb feszültségű (és kisebb erősségű) áramot kapunk (feltranszformálás); ha pedig $N_2 < N_1$, akkor a feszültség csökken (az áramerősség nő).